

3:e söndagen e tref 240616 Samlande rubrik: Förlorad och återfunnen

Luk 15:1-7 1 Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. 2 Fariseerna och de skriftlärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« 3 Då gav han dem denna liknelse: 4 »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? 5 Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. 6 Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. 7 Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Förargad? Över vad då?

Vi reagerar ofta starkt på det som vi upplever som utmaningar mot våra egna värderingar och normer.

Det kan vara frestande att tro att våra egna värderingar är de enda rätta, och att de som inte delar dem är fel ute.

En demokrati innebär att vi respekterar varandras olikheter och rätten att ha olika åsikter. Att delta i val och rösta är ett sätt att uttrycka våra värderingar och påverka samhället. Guds fullkomlighet medförde att han gav människan en fri vilja. Detta är centralt i den kristna tron!

När jag var i 10-årsåldern fanns det en grushåla i Helås. I dag är den omgjord till en fantastisk samlingsplats för barn och vuxna, med leksaker, låtsasaffär, boulebana, sittplatser, klätterställningar med mera.

I den här grushålan restes varje sommar ett mötestält – förmodligen av Pingstförsamlingen i Vara. Därutöver tältade någon vecka då och då romer, som livnärde sig på att förtenna mjölkflaskor, slipa knivar och saxar. De var också duktiga fiolspelare.

Till saken hör, att min far byggde fioler som hobby och bjöd hem dessa romer. Jag minns ett tillfälle, där en gammal man spelade så att strån av stråkens tagel gick av och for och snärjde runt hans hals.

Fortfarande kan jag förnimma doften av gräs i det stora mötestältet. Jag tilläts gå ensam. Jag är inte säker, men att mina föräldrar inte följde med, kan möjligen förklaras av att Svenska kyrkan är en bekännelsekyrka, inte en bekännarekyrka. Att människor levde och lever i missuppfattningen att en personlig bekännelse inte behövs. Att det räcker med att vara medlem.

Jesus centrala budskap i evangelietexten är omvändelse, citerar: *Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.*

Vilken bekännelse har Svenska kyrkan? Den bygger på tre grundläggande dokument samt på Apostoliska, Nicenska och den Athanasianska trosbekännelsen. www.svenskakyrkan.se/kristentro/bekannelseskriter

1. Augsburgska bekännelsen: En sammanfattning av den lutherska teologin, skriven av Philipp Melanchthon och presenterad vid riksdagen i Augsburg 1530.
2. Svenska kyrkoordningen: En ordning för kyrkans styrelse och gudstjänstliv, antagen 1571. Är grunden för dagens kyrkoordning.
3. Uppsala mötes beslut år 1593, som bland annat bekräftade Augsburgska bekännelsen som Svenska kyrkans bekännelse.

Svenska kyrkan tvingar inte dej och mej att avlägga en personlig bekännelse - **men** - alla gudstjänstformer pekar på nödvändigheten av en personlig bekännelse! Att man helt enkelt deltar i trosbekännelsen!

Svenska kyrkan är ett av många samfund. Vem/vad skall jag lita på?
Mitt förslag är: Jesu - **Guds egen uppståndne sons** - löfte:

Matt 10:32 32 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. 33 Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.